

jo ogsaa Mund og Mæle, lad os da høre, hvad han har sagt.

Zahle: Det er saa langt fra min Hensigt at blande mig i den Strid, her føres, at jeg tværtimod har holdt mig tilbage fra at tage Ordet tidligere, skønt jeg har haft et enkelt Spørgsmaal, jeg ønskede at fremdrage. Jeg har holdt mig udenfor denne Debat, som nu har strakt sig over 3 Dage. Men jeg kan dog ikke undlade paa Grund af de sidst vekslede Bemærkninger at fremsætte en Oplysning. Da jeg fik den foreløbige Betænkning tilstillet i Juleferien, og jeg saa, at der i Slutningen af § 18 var opstillet et Samraad, som hed „Nr. 2, Understøttelse til Opdyrkere af Hedejord“, blev jeg i høj Grad forbavset, da vi ikke pleje at have Samraad angaaende de Emner, som der er stillet Ændringsforslag om, og jeg gik med Bestemthed ud fra, at dette maatte være en Fejltagelse. Og da jeg mente, denne Fejltagelse skyldtes en Uopmærksomhed fra den ærede Ordførers (Blem) Side, tillod jeg mig at gøre ham opmærksom paa, at her vist var en Fejltagelse. Dette siger jeg blot for at illustrere min Opfattelse. Det var saa langt fra min Opfattelse, at der var sket noget forkert ved at stille Ændringsforslaget, at jeg tværtimod, eftersom min Hukommelse var i denne Sag, maatte anse det for en ren og skær Fejltagelse, at der var opstillet et Samraad af Flertallet angaaende denne Sag. Jeg fik først senere at vide, at det skulde være særdeles fiffigt, fordi det skulde være en Protest imod, at Mindretallet i dette Tilfælde havde stillet Ændringsforslag. Det forekommer mig, at denne Protest er fuldkommen uhjemlet. I min Erindring er der intet om, at Landbrugsministeren havde udtalt sig paa en Maade, som gav Anledning til at tro, at han vilde stille et Forslag til 3die Behandling, som i Realiteten var overensstemmende med det Forslag, som er stillet her til 2den Behandling.

Vi have haft andre Sager fremme i Udvalget, f. Eks. overfor den højtærede Justitsminister Kravet om et større Tilskud til Kommuner, som vil etablere Sygepleje, og den højtærede Justitsminister har, da Sagen var fremdraget fra det Parti, jeg tilhører, lovet at stille Ændringsforslag til 3die Behandling desangaaende, og saa rejste vi selvfølgelig ikke noget Spørgsmaal derom ved 2den Behandling. Der var derfor heller ikke nogen Anledning til, at vi ikke skulde have fulgt samme Fremgangs-

maade overfor den højtærede Landbrugsminister, hvis vi havde gjort os nogen Forventning om, at den højtærede Landbrugsminister til 3die Behandling vilde stille et Forslag, der i Realiteten var overensstemmende med det, der her er fremsat. Men det er der i min Hukommelse aldeles intet som helst om, saa jeg mener, at dette Forslag er stillet op af reelle og saglige Grunde. overensstemmende med den gældende Praksis, og at Paastanden om, at det skulde være noget partipolitisk, man har for her, snarere er opstaaet, fordi man maatte have en Parade overfor et Forslag, der i Realiteten er saa vægtigt, som det har vist sig, at dette Forslag er, thi det har jo vakt en ganske overordentlig stor Opsigt, og man kan snarere, tror jeg, tælle de Medlemmer af dette Ting, der ikke har talt om denne Sag, end dem, der har talt om den, saa stor Iver og Interesse er der vakt ved dette Forslag.

Men det var ikke den Strid, jeg vilde blande mig i. Jeg vilde have taget Anledning af Nr. 1 i selve Betænkningen til § 2, Domæneindtægterne, hvor der staar, at „Udvalget har ved Samraad forhandlet om Salget af Øen Thorø samt om Afhændelse af Statens Fæstegods til Selveje i Tilfælde af Fæsteledighed“, til at tale om Fæsteforholdet. Det nævnte Punkt i Betænkningen forekommer mig nemlig at kunne give en vis begrundet Anledning til at tale her i Tinget om det saa brændende Spørgsmaal om Fæsteforholdet. Det er jo et stort og vigtigt Forhold, som der ogsaa nok kunde være Anledning til at dvæle nogen Tid ved her i Tinget. Men da nu tre Dages Forhandling har været optaget af den højtærede Landbrugsministers Budget, og jeg først nu saa sent faar Ordet, vil jeg bestræbe mig for at fatte mig i en saa yderlig Korthed, at der kan være Mulighed for, at vi kunne naa til Afstemning med dette Budget i dette Møde — i hvert Fald vil jeg søge at bidrage mit dertil.

Et af de Spørgsmaal, som er saa stærkt oppe i Nutiden, er jo Spørgsmaalet om offentligt Fæste, og jeg tror, der er megen Modstand imod offentligt Fæste, fordi man overfører den Modvillie, man har mod det gamle Fæste til private Godsejere, paa det offentlige Fæste, som jo mange Steder kræves indført i Nutiden, og dette er efter min Mening af to Grunde uretfærdigt og urigtigt. For det første, fordi der er en meget væsentlig Forskel paa offentligt Fæste, altsaa Fæste fra Kommunerne eller Staten til Borgerne, og